

šel bom više, tak visoko,
da na sonce noga stopi
in sezidal s tole roko
tisočkrat po sto nadstropij!«
V smeh planili so zidarji:
»Glej prismuka, bog nas varji!«
Križem rok okrog so stali
in se na ves glas smejali!

O SLABI POLJSKI

Antoni Slonimski

O močni Poljski je govor. Že danes tuhtajo štabi,
kako jo poviti v okope, jo dvigniti na bajonetu,
a jaz, oprostite, bratje, sanjam o Poljski slabi,
želim si slabo Poljsko, vendar na takšnem svetu,
kjer slabi ne bodo krivi, kjer straž več ne bo pred vrati,
kjer boš v odprtem domu mogel ponoči spati,
kjer več ne bo zapestij kruto železje težilo
in kažipot bo na meji stal kot pozdrav in vabilo.

LIRIKA

Antoni Slonimski

Vem, s postaje peš do doma krenem,
pa čeprav v najtrdnjšem večeru,
Ne zaidem; najprej tam po tiru
in od dveh akacij v levo skrenem.

Cvet tobaka zadiši v temi mi,
sladki vonj gnoja zavonjam z njive
in zategli žvižg lokomotive
žalosten zamre nekje v daljini.

Ko spoznam te, bom obstal pred vrati,
kot že večkrat to sem v snu napravil.
In takrat bo, kot bi strah me davil,
strah, obup in silna sreča hkrati.